

ROMÂNIA
TRIBUNALUL ARGEȘ*
SECȚIA CIVILĂ

Sentința Civilă Nr. 86/2024

Ședința publică de la 22 februarie 2024

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE: MIHAELA BOȘTINĂ
GREFIER DE ȘEDINȚĂ: ROBERT-ADRIAN DELIU

Pe rol judecarea cauzei de contencios administrativ și fiscal privind pe **reclamantele Craiu Cristina Carmen și Niță Mihaela** și pe **pârâții Președintele Curții de Apel București și Colegiul de Conducere al Curții de Apel București**, având ca obiect suspendare executare act administrativ Hot. Colegiu nr. 237/19.12.2023 - art.14, Legea nr.554/2004

La apelul nominal făcut în ședință publică, la ordine, se constată lipsa părților.

Cauza se află la al IV-lea termen de judecată în fața instanței de fond.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință prin care s-au evidențiat părțile, obiectul litigiului, stadiul procesual, modul de îndeplinire a procedurii de citare, arătându-se totodată că părțile **au solicitat judecata în lipsă în scris** conform art.411 alin. (1) pct. 2) teza finală C. pr. civilă.

Tribunalul în raport de obiectul cererii de chemare în judecată, care presupune soluționarea cauzei de urgență și cu celeritate, respinge cererea de amânare a cauzei formulată de pârâțul Colegiul de Conducere al Curții de Apel București.

Tribunalul încuviințează probele solicitate, respectiv proba cu înscrisurile aflate la dosar pentru ambele părți, constatând că acestea sunt admisibile, utile, concludente și pertinente și pot conduce la soluționarea procesului, în temeiul art. 254, art. 255 și art. 226 Cod procedură civilă urmează a lua act că proba cu înscrisuri a fost deja administrată în raport de dispozițiile art. 260 C. proc. civ..

Conform art. 244 C. pr. civ., constată terminată cercetarea judecătorească și văzând că s-a solicitat judecarea în lipsă potrivit art. 223 alin. (3) coroborat cu art. 411 alin. (1) pct. 2) Cod procedură civilă și probatoriul administrat, tribunalul rămâne în pronunțare asupra fondului cauzei.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra prezentei cauze, constată:

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată la data de 27.12.2023 sub nr. 6882/109/2023, reclamantele Craiu Cristina-Carmen și Niță Mihaela în contradictoriu cu Președintele Curții de Apel București și Colegiul de Conducere al Curții de Apel București, în baza art. 14 alin.1 din Legea nr. 554/2004 au solicitat suspendarea executării hotărârii nr. 237/19.12.2023 a Colegiului de Conducere al Curții de Apel București.

În motivare, reclamantele au arătat că prin hotărârea nr. 237/19.12.2023, Colegiul de Conducere al Curții de Apel București a dispus, în lipsa unor motive obiective, schimbarea membrilor completurilor de judecată C1 A și C11 A, ale căror titulare sunt, hotărârea încălcând dispozițiile art. 57 alin.1 din Legea nr. 304/2022, art. 17 alin. 1 lit.e și f și art. 101 alin. 6 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor.

Cu referire la cerințele necesare în vederea dispunerii suspendării actului administrativ, reclamantele au precizat următoarele:

* operator de date cu caracter personal nr. 5085 și 5596

Hotărârea nr. 237/19.12.2023 a Colegiului de Conducere al Curții de Apel București, potrivit disp. art. 2 alin.1 lit.c din Legea nr. 554/2004 reprezintă un act administrativ unilateral, individual, vizând doar judecători din cadrul Secției I Penale a Curții de Apel București, emis de o autoritate publică în regim de putere publică, respectiv Colegiul de Conducere al Curții de Apel București, în vederea organizării executării legii și, care, după nașterea unor raporturi juridice întrucât prin hotărâre se modifică titularii completurilor de judecată care au funcționat până la data de 01.01.2024, respectiv C1 A (Niță – Craiu) și C11 A (Craiu -Niță).

Reclamantele au solicitat Președintelui Curții de Apel București și Colegiului de Conducere al acesteia, în data de 20.12.2023, revocarea actului administrativ atacat, potrivit disp. art. 7 alin. 1 din Legea nr. 554/2004.

Reclamantele se consideră persoane vătămate în înțelesul Legii nr. 554/2004 deoarece actul administrativ contestat este de natură să afecteze normala desfășurare a activității de judecată a completurilor de apel și să aducă atingere principiului respectării continuității.

Au precizat totodată că, în termen legal, vor formula și acțiune principală pentru anularea aceluiași act administrativ.

Potrivit art. 14 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, „(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile prevederilor art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare sau în termen de maximum 30 de zile de la luarea la cunoștință a conținutului actului care nu mai poate fi revocat, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond.

Pentru ca instanța să se afle în prezența unui caz bine justificat pentru suspendarea executării unui act administrativ, care se bucură de prezumția de legalitate, autenticitate și veridicitate este necesar să existe o îndoială serioasă asupra legalității actului administrativ, îndoială care poate fi constatată fără a se impune o analiză elaborată a tuturor motivelor invocate cu privire la nelegalitatea pe fond a actului administrativ atacat.

Prin hotărârea nr. 237/19.12.2023 s-a votat propunerea Președintelui Curții, în raport de disp. art. 17 alin.1 lit.e din ROIJ privind compunerea completelor de judecată și planificarea ședințelor de judecată pentru perioada ianuarie 2024 – iunie 2024.

Colegiul de Conducere al Curții de Apel București nu a fost constituit conform legii. Potrivit disp. art. 54 alin.2 lit.a din Legea nr. 304/2022, Colegiul de conducere al curților de apel este format din președinte, vicepreședinți, președinții de secții, precum și 2 membri aleși din rândul judecătorilor instanței.

La nivelul Curții de Apel București însă, Colegiul de conducere, la momentul adoptării hotărârii nr. 237/19.12.2023 era alcătuit doar din președinte, vicepreședinți și președinții de secții, în condițiile în care nu au fost organizate alegeri pentru desemnarea celor 2 membri din rândul judecătorilor cu funcții de execuție din cadrul instanței.

Au subliniat reclamantele că legala constituire a unui organ colegial nu echivalează cu asigurarea cvorumului necesar pentru desfășurarea activității respectivului organ.

În aceste condiții, hotărârile Colegiului de conducere al Curții de Apel București sunt lovite de nulitate absolută întrucât organul colegial de conducere nu este constituit potrivit dispozițiilor legale. Colegiul de conducere al Curții de Apel București nu are numărul de membri prevăzut de lege, iar în compunerea acestuia nu intră membri care să aibă calitatea prevăzută de lege, respectiv judecători cu funcții de conducere și judecători cu funcții de execuție.

În continuare, reclamantele au menționat că măsura înlocuirii componenței nominale a completurilor C1 și C11 a fost dată cu încălcarea disp. art. 57 alin.1 din Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară, art. 17 alin. 1 lit. e și f, dar și art. 101 alin. 6 din Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești.

Schimbarea membrilor completurilor de judecată se face în mod excepțional, pe baza criteriilor obiective stabilite de Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești, care exclud înlocuirea arbitrară a acestora.

care a hotărât că suspendarea executării actului administrativ se poate dispune numai în situația îndeplinirii cumulative a celor două condiții prevăzute de art. 14 alin. 1 din Legea nr. 554/2004: existența unui caz bine justificat și necesitatea evitării unei pagube iminente ireparabile sau dificil de reparat. Cu privire la condiția cazului bine justificat, Înalta Curte a statuat că pentru constatarea îndeplinirii acestei condiții, instanța nu trebuie să procedeze la analiza criticilor de nelegalitate pe care se întemeiază însăși cererea de anulare a actului administrativ, ci trebuie să-și limiteze verificarea doar la acele împrejurări vădite de fapt și/sau de drept care au capacitatea să producă o îndoială serioasă asupra prezumției de legalitate de care se bucură un act administrativ. În acest sens, poate constitui un caz temeinic justificat: emiterea unui act administrativ de către un organ incompetent sau cu depășirea competenței, actul administrativ emis în temeiul unor dispoziții legale declarate neconstituționale, nemotivarea actului administrativ, modificarea importantă a actului administrativ în calea recursului administrativ.

În ceea ce privește condiția pagubei iminente, aceasta presupune producerea unui prejudiciu material viitor și previzibil, greu sau imposibil de reparat. Înalta Curte a precizat că iminența producerii unei pagube nu se prezumă, ci trebuie dovedită de persoana lezată, sub acest aspect fiind lipsite de relevanță simplele afirmații făcute.

În prezenta cauză nu s-a făcut dovada existenței vreunei legături de cauzalitate între măsura luată prin actul contestat și presupusa pagubă iminentă.

Potrivit art. 2 al. 1 lit. ș, paguba iminentă este "prejudiciul material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public", fapt ce nu a fost dovedit de către reclamante, acestea rezumându-se la simple alegerii.

Toate măsurile luate prin hotărârea contestată nu presupun un prejudiciu material. Prejudiciul material se raportează la persoana vătămată, or schimbarea componenței unui complet de judecată nu presupune vătămări, prejudicii.

Perturbarea activității instanței de judecată în lipsa unor presupuse dispoziții tranzitorii privind organizarea nu este fundamentată, întrucât există reglementat principiul continuității cu consecințe inclusiv în jurisprudența CEDO, schimbarea compunerii completului de judecată neputând fi apreciată drept cauză generatoare de prejudicii.

O eventuală suspendare a actului administrativ ce face obiectul prezentei cauze ar duce la suspendarea activității întregii Secții I Penale a Curții de Apel București având în vedere faptul că nu există o altă planificare a ședințelor de judecată pentru prima jumătate a acestui an.

Suspendarea unui act administrativ fiind o procedură specială și derogatorie de la dreptul comun, ea presupune și condiții de admisibilitate, respectiv întrunirea celor două exigențe: existența unui caz bine justificat și a unei pagube iminente. Or, din punctul părților de vedere aceste două condiții nu sunt îndeplinite, cu atât mai puțin, cumulativ.

Au subliniat faptul că Hotărârea Colegiului de conducere al Curții de Apel București nr.237/19.12.2023 își produce deja efectele, începând cu data de 03.01.2024.

În drept au fost invocate și disp. art. 205 Cod de procedură civilă.

La data de 11.01.2024, reclamantele au depus precizări, prin care, în esență, au reluat susținerile din cererea inițial formulată. În plus, au arătat că, urmare a fluctuației de personal, de fiecare dată au fost modificate planificările ședințelor de judecată, Colegiul realizând această activitate în mod curent, inclusiv de pe o zi pe alta.

La termenul din data de 11.01.2024, instanța a dispus reluarea procedurii de citare cu reclamanta Niță Mihaela. Față de celeritatea soluționării cauzelor având ca obiect „suspendare executare act administrativ”, instanța a dispus și citarea ambelor reclamante cu mențiunea de a depune la dosar actul administrativ contestat.

Pentru termenul din data de 25.01.2024, reclamantele au depus concluzii scrise, prin care au precizat că se află în imposibilitate de a depune actul contestat întrucât nu le-a fost comunicat și nici nu le este accesibil pe nicio cale. Au atașat un extras din Hotărârea nr. 237/19.12.2023 - ordinea de zi soluționată din data de 19.12.2023 și componența

Conform art. 17 alin. 1 lit. e și f din Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești, publicat în Monitorul Oficial nr. 1254 bis din data de 22 decembrie 2022, Colegiul de conducere stabilește, la începutul anului, compunerea completurilor de judecată, altele decât cele specializate, la propunerea președintelui instanței, urmărind asigurarea continuității acestora. În acest scop, președinții de secție formulează propuneri, pe care le înaintează președintelui instanței; aprobă, în mod excepțional, schimbarea membrilor completurilor de judecată, altele decât cele specializate, la propunerea președintelui instanței, în cazurile în care, din motive obiective, se impune aceasta. În acest scop, președinții de secție formulează propuneri, pe care le înaintează președintelui instanței.

La articolul 101 alin. 6 din același Regulament, se prevede clar că pentru aplicarea criteriului aleatoriu, completurile se vor constitui la începutul fiecărui an și se numerotează pe instanță sau, după caz, pe secții ținându-se seama de materiile în care judecă, de specializarea completurilor și de stadiul procesual în care se află cauzele. Schimbarea judecătorilor care compun completurile de judecată se va putea realiza doar pentru motive obiective, în condițiile legii. Modificarea numerelor completurilor de judecată se poate dispune de președintele instanței, la propunerea președintelui de secție, pentru motive obiective.

Prin hotărârea 237/19.12.2023 a Colegiului de conducere al Curții de Apel București s-a dispus schimbarea membrilor completurilor C1 A și C11 A ale căror titulare au fost reclamantele, care au intrat în această compunere colegială, în mod continuu și stabil, începând cu anul 2012. Astfel, au apreciat acestea că nu există motive obiective de schimbare a componenței nominale a completurilor antemenționate.

În privința cerinței prevenirii unei pagube iminente, reclamantele au precizat că măsura adoptată prin hotărârea atacată afectează normala desfășurare a activității de îndeplinire a actului de judecată în condițiile în care, acestea, în calitate de titulare de complet au preschimbant, conform normelor procesual penale, termene de judecată în mai multe dosare aleatoriu repartizate pe aceste completuri, în care există măsuri preventive supuse verificărilor de legalitate și temeinicie, periodice, și nu sunt prevăzute măsuri tranzitorii care să reglementeze situația acestor dosare, care au termen de judecată la data de 08.01.2024.

Apreciază reclamantele că lipsa unor dispoziții tranzitorii care să reglementeze situația cauzelor aflate în curs de judecată, repartizate aleatoriu completurilor în componența nominală în care au intrat, până la data de 01.01.2024, se circumscrie situației prevăzute de art.14 din Legea nr. 554/2004.

În dovedire au atașat, atât pentru dosarul instanței sesizate, cât și pentru comunicare, copia cererii de revocare a Hotărârii nr. 237 din data de 19 decembrie 2023 a Colegiului de Conducere a Curții de Apel București (plângere prealabilă) și dovada plății taxei de timbru în cuantum de 50 lei.

Raportat la calitatea reclamantelor, de judecători în cadrul Curții de Apel București, în conformitate cu art.127 alin. 1 Cod de procedură civilă, au înțeles să sesizeze Tribunalul Argeș, ca instanță competentă material potrivit dispozițiilor art. 10 alin. 1 din Legea nr.554/2004.

În drept au invocat și disp. art.223 alin. 3 Cod de procedură civilă, solicitând judecarea cauzei în lipsă.

În data de 08.01.2024, Cabinetul Președintelui Curții de Apel București a emis adresa nr. 3/20277/C/08.01.2024 prin care a adus la cunoștința Tribunalului Argeș că, în scopul integrării noilor colegi judecători promovați, creșterii coeziunii colectivului în cadrul Secției I Penale a Curții de Apel București, în acord cu disp. art. 17 alin. 1 lit.e coroborat cu art. 20 alin.1 lit. a, precum și cu art. 7 alin. 1 lit. d din ROIJ, prin Hotărârea nr. 237/19.12.2023 a Colegiului de conducere al Curții de Apel București s-a stabilit compunerea completurilor de judecată, altele decât cele specializate, numerotate, ținându-se seama de materiile în care se judecă și de faza procesuală în care se află cauzele, respectiv fond, apel, recurs sau contestație, pentru anul 2024, inclusiv pentru cele două reclamante, după cum urmează: dna. judecător Niță Mihaela în complet cu dl. judecător Mihai Valentin, iar dna. judecător Craiu Cristina Carmen în complet cu dl. Judecător Modoran Laurențiu.

Astfel, din considerente de oportunitate managerială, având în vedere obiectivele mai sus indicate, s-a procedat la reconfigurarea completurilor de judecată.

La aceeași dată, 08.01.2024, pârâții Președintele Curții de Apel București și Colegiul de conducere al Curții de Apel București au depus întâmpinare, prin care au solicitat respingerea cererii de suspendare a executării Hotărârii Colegiului de conducere al Curții de Apel București nr. 237/19.12.2023, ca neîntemeiată.

În apărare, au menționat că reclamantele susțin nelegalitatea constituirii Colegiului de conducere al Curții de Apel București în momentul adoptării hotărârii, motivat de faptul că nu a avut numărul de membri prevăzut de art. 54 alin. 2 lit. a din Legea nr.304/2022, iar în compunerea acestuia nu au intrat membri care să aibă calitatea prevăzută de lege, respectiv: președintele, cei trei vicepreședinți, toți cei 10 președinți de secție și doi judecători cu funcții de execuție.

Potrivit alt. 19 alin.6 din Hotărârea CSM nr.3243/2022, Colegiul de conducere adoptă hotărâri cu votul majorității membrilor săi. Din cuprinsul hotărârii contestate reiese faptul că la ședința Colegiul de conducere din data de 19.12.2023 au participat un număr de 13 membri, respectiv președintele Curții de Apel București, cei trei vicepreședinți ai acesteia și 9 președinți ai secțiilor Curții de Apel București.

Așadar, condiția pentru adoptarea unei hotărâri a Colegiului de conducere a fost îndeplinită, respectiv aceasta a fost votată de 13 membri din maximum de 16 membri. Noțiunea de „majoritate a membrilor” a fost clarificată de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, care în ședința din data de 23.06.2011 a apreciat că prin sintagma „votul majorității celor prezenți” prevăzută de art. 19 alin. 4 din vechiul Regulament de organizare și funcționare al Consiliului Superior al Magistraturii, se înțelege „jumătate plus unu din numărul magistraților prezenți”, de unde conchidem că prin „sintagma majoritatea membrilor” se înțelege jumătate plus unu din numărul membrilor săi. Textul de lege invocat nu prevede o majoritate absolută.

Cu privire la încălcarea dispozițiilor art. 57 alin. 1 din Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară, a art. 17 alin. 1 lit. e și f și a art. 101 alin. 6 din Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești au precizat următoarele:

Hotărârea nr.237/19.12.2023 a Colegiului de Conducere al Curții de Apel București a fost luată în temeiul dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. d, art.17 alin 1 lit. e și a art. 20 alin. 1 lit. a din HCSM nr. 3243/2022 privind Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești care prevăd:

Art. 7 alin.1: Președintele curții de apel exercită prerogative manageriale în scopul organizării eficiente a activității curții, precum și atribuții de coordonare și control privind administrarea curții de apel și a instanțelor din circumscripție, după cum urmează: d) urmărește permanent realizarea unui management eficient al resurselor umane la curtea de apel și instanțele din circumscripția acesteia, pentru asigurarea unei dimensionări echilibrate a volumului de activitate, raportat la fiecare persoană și, dacă este cazul, propune măsuri pentru suplimentarea sau reducerea numărului de posturi, cu consultarea președinților instanțelor vizate.

Art. 17 alin.1: Colegiul de conducere îndeplinește următoarele atribuții referitoare la problemele generale de conducere a instanței stabilite prin lege sau regulament: e) stabilește, la începutul anului, compunerea completurilor de judecată, altele decât cele specializate, la propunerea președintelui instanței, urmărind asigurarea continuității acestora. În acest scop, președinții de secție formulează propuneri, pe care le înaintează președintelui instanței.

Art. 20 alin.1: Președintele secției își exercită mandatul sub autoritatea managerială a președintelui instanței. Acesta răspunde de buna organizare a activității de judecată la nivelul secției și exercită în principal următoarele atribuții: a) formulează propuneri privind înființarea și desființarea, compunerea și configurarea completurilor de judecată, pe care le înaintează președintelui instanței.

Referitor la cererea de suspendare a unui act administrativ, Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Contencios administrativ și fiscal a pronunțat Decizia nr. 442/30.01.2013 prin

care a hotărât că suspendarea executării actului administrativ se poate dispune numai în situația îndeplinirii cumulative a celor două condiții prevăzute de art. 14 alin. 1 din Legea nr. 554/2004: existența unui caz bine justificat și necesitatea evitării unei pagube iminente ireparabile sau dificil de reparat. Cu privire la condiția cazului bine justificat, Înalta Curte a statuat că pentru constatarea îndeplinirii acestei condiții, instanța nu trebuie să procedeze la analizarea criticilor de nelegalitate pe care se întemeiază însăși cererea de anulare a actului administrativ, ci trebuie să-și limiteze verificarea doar la acele împrejurări vădite de fapt și/sau de drept care au capacitatea să producă o îndoială serioasă asupra prezumției de legalitate de care se bucură un act administrativ. În acest sens, poate constitui un caz temeinic justificat: emiterea unui act administrativ de către un organ incompetent sau cu depășirea competenței, actul administrativ emis în temeiul unor dispoziții legale declarate neconstituționale, nemotivarea actului administrativ, modificarea importantă a actului administrativ în calea recursului administrativ.

În ceea ce privește condiția pagubei iminente, aceasta presupune producerea unui prejudiciu material viitor și previzibil, greu sau imposibil de reparat. Înalta Curte a precizat că iminența producerii unei pagube nu se prezumă, ci trebuie dovedită de persoana lezată, sub acest aspect fiind lipsite de relevanță simplele afirmații făcute.

În prezenta cauză nu s-a făcut dovada existenței vreunei legături de cauzalitate între măsura luată prin actul contestat și presupusa pagubă iminentă.

Potrivit art. 2 al. 1 lit. ș, paguba iminentă este "prejudiciul material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public", fapt ce nu a fost dovedit de către reclamante, acestea rezumându-se la simple alegerii.

Toate măsurile luate prin hotărârea contestată nu presupun un prejudiciu material. Prejudiciul material se raportează la persoana vătămată, or schimbarea componenței unui complet de judecată nu presupune vătămări, prejudicii.

Perturbarea activității instanței de judecată în lipsa unor presupuse dispoziții tranzitorii privind organizarea nu este fundamentată, întrucât există reglementat principiul continuității cu consecințe inclusiv în jurisprudența CEDO, schimbarea compunerii completului de judecată neputând fi apreciată drept cauză generatoare de prejudicii.

O eventuală suspendare a actului administrativ ce face obiectul prezentei cauze ar duce la suspendarea activității întregii Secții I Penale a Curții de Apel București având în vedere faptul că nu există o altă planificare a ședințelor de judecată pentru prima jumătate a acestui an.

Suspendarea unui act administrativ fiind o procedură specială și derogatorie de la dreptul comun, ea presupune și condiții de admisibilitate, respectiv întrunirea celor două exigențe: existența unui caz bine justificat și a unei pagube iminente. Or, din punctul părților de vedere aceste două condiții nu sunt îndeplinite, cu atât mai puțin, cumulativ.

Au subliniat faptul că Hotărârea Colegiului de conducere al Curții de Apel București nr.237/19.12.2023 își produce deja efectele, începând cu data de 03.01.2024.

În drept au fost invocate și disp. art. 205 Cod de procedură civilă.

La data de 11.01.2024, reclamantele au depus precizări, prin care, în esență, au reluat susținerile din cererea inițial formulată. În plus, au arătat că, urmare a fluctuației de personal, de fiecare dată au fost modificate planificările ședințelor de judecată, Colegiul realizând această activitate în mod curent, inclusiv de pe o zi pe alta.

La termenul din data de 11.01.2024, instanța a dispus reluarea procedurii de citare cu reclamanta Niță Mihaela. Față de celeritatea soluționării cauzelor având ca obiect „suspendare executare act administrativ”, instanța a dispus și citarea ambelor reclamante cu mențiunea de a depune la dosar actul administrativ contestat.

Pentru termenul din data de 25.01.2024, reclamantele au depus concluzii scrise, prin care au precizat că se află în imposibilitate de a depune actul contestat întrucât nu le-a fost comunicat și nici nu le este accesibil pe nicio cale. Au atașat un extras din Hotărârea nr. 237/19.12.2023 - ordinea de zi soluționată din data de 19.12.2023 și componența

completurilor de judecată începând cu data de 01.01.2024, în cadrul Secției I Penale, în urma propunerilor președintelui instanței.

Având în vedere lipsa de la dosar a actului administrativ a cărui suspendare de executare s-a solicitat, la termenul din data de 25.01.2024, instanța a dispus citarea părților, cu mențiunea de a-l depune, aceștia fiind emitenții înscrisului.

Observând în continuare lipsa de la dosar a actului contestat, la data de 07.02.2024, grefierul completului C3 CAF, în urma rezoluției președintelui de complet, căruia i-a fost repartizată spre soluționare prezenta cauză, a luat legătura telefonic cu prim-grefierul Curții de Apel București, în vederea comunicării Hotărârii nr. 237/19.12.2023 a Colegiului de conducere al Curții de Apel București.

Ulterior acestui demers, la aceeași dată 07.02.2024, Președintele Curții de Apel București și, totodată, Președintele Colegiului de conducere al Curții de Apel București a adus la cunoștință faptul că hotărârea solicitată nu este redactată.

La data de 08.02.2024, instanța, a procedat la acordarea unui nou termen în vederea redactării acestei hotărâri, părții fiind încunoștiințati în acest sens.

La data de 21.02.2024, Colegiul de conducere al Curții de Apel București, prin Președinte a solicitat acordarea unui termen mai îndelungat în prezenta cauză, în vederea redactării și comunicării hotărârii mai sus menționate, neredactarea actului administrativ a cărui suspendare se solicită datorându-se volumului mare de lucrări supuse atenției organului colegial, precum și al complexității acestora și al activității manageriale de la nivelul Curții de Apel București.

Analizând actele și lucrările dosarului, reține:

În fapt, prin Hotărârea nr. 237/19.12.2023 a Colegiului de Conducere al Curții de Apel București s-a stabilit compunerea completurilor de judecată, altele decât cele specializate, ținându-se seama de materiile în care se judecă și de faza procesuală în care se află cauzele, respectiv fond, apel, recurs sau contestație, pentru anul 2024, inclusiv pentru cele două reclamante. Prin hotărârea contestată s-a procedat la o reconfigurare a completurilor de judecată. Judecătoarea Niță Mihaela a fost repartizată în complet cu judecătorul Mihai Valentin, iar judecătoarea Craiu Cristina Carmen a fost repartizată în complet cu judecătoarea Modoran Laurențiu, anterior, cele două reclamante făcând parte din același complet pentru o perioadă mai mare de 10 ani.

Apreciind nelegalitatea hotărârii de colegiu, la data de 20.12.2023, reclamantele au formulat cerere de revocare a acesteia (plângere prealabilă), fiind înregistrată la Cabinetul Președintelui Curții de Apel București sub nr. 1/20394/C. (f7)

În drept, potrivit art. 14 alin. 1 din Legea nr. 554/2004 „ În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile prevederilor art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare sau în termen de maximum 30 de zile de la luarea la cunoștință a conținutului actului care nu mai poate fi revocat, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond.”

Așa cum rezultă din prevederile anterior evocate, suspendarea executării actului administrativ se poate face doar cu îndeplinirea cumulativă a două condiții: existența unui caz bine justificat și necesitatea prevenirii unei pagube iminente. Acestor două condiții li se adaugă o a treia, și anume, ca reclamantele să facă dovada declanșării procedurii prealabile administrative împotriva actului administrativ unilateral a cărui suspendare o solicită.

Instanța reține că această condiție de ordin procedural și prealabil, prevăzută de art. 7 alin.1 din Legea nr. 554/2004 este îndeplinită în cauză.

Totodată, se observă că actul contestat este un act administrativ individual și reprezintă manifestări unilaterale de voință care generează, modifică sau sting drepturi și obligații în beneficiul sau în sarcina unei sau mai multor persoane dinainte determinate, spre deosebire de actele administrative normative, care conțin reglementări cu caracter general, impersonal și obligatoriu.

Analiza îndeplinirii condițiilor impuse de art. 14 din Legea nr. 554/2004 presupune numai efectuarea unei cercetări sumare a aparenței dreptului, întrucât în cadrul procedurii prevăzute de lege pentru suspendarea executării actului administrativ nu poate fi prejudecat fondul litigiului.

Conținutul condiției „cazului bine justificat” a fost reliefat încă din perioada anterioară modificării Legii nr. 554/2004 prin Legea nr. 262/2007, care a introdus, definiția legală a noțiunii, în art. 2 alin.1 lit.t : „cazuri bine justificate – împrejurările legate de starea de fapt și de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ.”

Chiar prin Decizia nr. 442/30.01.2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, invocată de pârâți în apărarea lor, se reține că „pentru conturarea cazului temeinic justificat care să impună suspendarea unui act administrativ, instanța nu trebuie să procedeze la analizarea criticilor de nelegalitate pe care se întemeiază însăși cererea de anulare a actului administrativ, ci trebuie să-și limiteze verificarea doar la acele împrejurări vădite de fapt și/ sau de drept care au capacitatea să producă o îndoială serioasă asupra prezumției de legalitate de care se bucură un act administrativ.

Astfel de împrejurări vădite, de fapt sau/și de drept care sunt de natură să producă o îndoială serioasă cu privire la legalitatea unui act administrativ au fost reținute de Înalta Curte ca fiind: emiterea unui act administrativ de către un organ necompetent sau cu depășirea competenței, actul administrativ emis în temeiul unor dispoziții legale declarate neconstituționale, *nemotivarea actului administrativ*, modificarea importantă a actului administrativ în calea recursului administrativ.”

Motivarea a devenit o veritabilă condiție de validitate a actului administrativ, impusă mai ales în cazul actelor prin care se modifică ori se suprimă drepturi sau situații juridice individuale.

În lipsa motivării explicite a actului administrativ, posibilitatea atacării în justiție a actului respectiv poate deveni iluzorie, de vreme ce destinatarul lui nu cunoaște conținutul motivării, iar judecătorul nu poate specula asupra motivelor care au determinat autoritatea să ia o anumită măsură.

În prezenta cauză, instanța reține lipsa motivării actului administrativ contestat drept o îndoială puternică și evidentă a prezumției de legalitate a acestuia.

Hotărârea de colegiu își produce efectele încă din data de 03.01.2024, iar reclamantele, considerându-se persoane vătămate în drepturile și interesele lor legitime au înțeles să formuleze prezenta cerere pentru a supune controlului judecătoresc legalitatea unui act care a modificat o situație existentă de peste 10 ani, respectiv compunerea completului lor de judecată.

Deși instanța a făcut mai multe demersuri în vederea obținerii motivării actului administrativ, pârâții nu s-au conformat, cunoscând foarte bine că actul face obiectul unei proceduri judiciare de suspendare a executării, dar și implicațiile acesteia.

O analiză sumară a împrejurărilor relevă lipsa actului administrativ în materialitatea lui, determinată de *nemotivarea acestuia*. Respectarea principiului proporționalității în această materie și punerea în balanță, pe de o parte, a interesului statului care execută un act ce se bucură de prezumția de legalitate, și, pe de altă parte, a interesului celui vizat care contestă legalitatea actului, reprezintă o analiză pe care instanța este datoare să o realizeze în funcție de circumstanțele concrete ale cauzei.

Reclamantele nu au la îndemână un alt mijloc legal de încetare temporară a efectelor actului administrativ atacat, iar în lipsa dezvoltării motivelor de fapt și de drept avute în vedere de emitentul actului, nu pot formula cereri în justiție pentru a-și valorifica drepturile, ajungându-se la o încălcare a principiului proporționalității între interesul public și cel privat.

Motivul justificativ al neredactării actului administrativ în condițiile în care acesta formează obiectul unei acțiuni urgente pe rolul instanței de judecată nu poate fi primit în situația în care la nivelul Curții de Apel București există, pe lângă președinte, și cei trei vicepreședinți, care potrivit art. 10 din Regulamentul de Ordine Interioară al Instanțelor

Judecătorești îndeplinesc orice alte atribuții prevăzute de lege sau de regulamente sau stabilite de președintele instanței, conform legii, ajutându-l pe președinte în activitatea managerială. În același timp, un termen „mai îndelungat” în soluționarea prezentei cauze nu este permis de legiuitor în considerarea disp. art. 14 alin. 2 din Legea nr. 554/2004, care statuează că „cererea de suspendare se soluționează de urgență și cu precădere”.

În ceea ce privește iminența unei pagube, instanța reține că modificarea componenței unui complet de judecată, componență stabilită de peste 10 ani poate avea un impact asupra reclamantelor și modului lor de lucru, și, implicit asupra activității de îndeplinire a actului de judecată.

Susținerea pârâților în sensul că o admitere a acestei cereri ar cauza o perturbare gravă a funcționării Secției I penală a Curții de Apel București, având în vedere faptul că nu există o altă planificare a ședințelor de judecată pentru prima perioadă din an este neîntemeiată în condițiile în care se poate convoca oricând, cu respectarea prevederilor legale, Colegiul de conducere în vederea luării unei alte noi hotărâri de planificare.

Instanța a avut în vedere și faptul că suspendarea executării actului administrativ este o măsura vremelnică, hotărârea bucurându-se de o autoritate de lucru judecat provizorie, care dăinuie atâta timp cât se mențin împrejurările avute în vedere la pronunțarea ei.

Pentru toate aceste considerente de fapt și de drept, Tribunalul va admite cererea reclamantelor și va suspenda executarea Hotărârii nr. 237/19.12.2023 a Colegiului de Conducere al Curții de Apel București, până la pronunțarea instanței de fond asupra acțiunii în anularea actului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite cererea de suspendare formulată de reclamantele Craiu Cristina Carmen și Niță Mihaela în contradictoriu cu pârâții Președintele Curții de Apel București și Colegiul de Conducere al Curții de Apel București.

Dispune suspendarea executării Hotărârii Colegiului de Conducere nr. 237/19.12.2023 a Curții de Apel București până la pronunțarea instanței de fond asupra acțiunii în anularea actului.

Cu drept de recurs ce se depune la Tribunalul Argeș - Secția Civilă, în termen de 5 zile de la comunicare.

Pronunțată azi, 22.02.2024, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

**PREȘEDINTE,
MIHAELA BOȘTINĂ**

**GREFIER,
ROBERT-ADRIAN DELIU**

Red. Jud. M.B. /27.02.2024;
Tehno. red. Gref. R.A.D. /27.02.2024;
Comunicat 4 ex /27.02.2024.